

Psihološki kapital i sindrom izgaranja kod studenata orijentisanih na kliničke predmete u Iranu

Mostafa Rad, Nematullah Shomoossi, Mohammad Hassan Rakhshani,
Marzieh Torkmannejad Sabzevari

¹Departman za sestrinstvo, Univerzitet medicinskih nauka u Sabzevaru, Sabzevar, Iran

²Medicinski fakultet, Univerzitet medicinskih nauka u Sabzevaru, Sabzevar, Iran

³Fakultet zdravstvenih nauka, Univerzitet medicinskih nauka u Sabzevaru, Sabzevar, Iran

⁴Univerzitet medicinskih nauka u Sabzevaru, Sabzevar, Iran

SAŽETAK

Ova studija je sprovedena kako bi se utvrdio odnos između psihološkog kapitala (PsyCap-eng.) i sindroma izgaranja kod studenata medicine u Iranu.

Međutim, odnos između PsyCap i sindroma izgaranja u kliničkom obrazovanju još uvek nije dovoljno ispitan.

Analitička studija je uključila 172 studenta glavnog medicinskog univerziteta u Iranu, koji su odabrani metodom randomizovanog stratifikovanog uzorkovanja. Za prikupljanje podataka korišćen je demografski presek sa PCQ-24 kao i skala za procenu sindroma izgaranja. Statistička analiza je urađena u SPSS programu.

Srednje vrednosti za sindrom izgaranja i psihološki kapital bile su 45,79 i 95,70. Između ovih vrednosti uočena je značajna negativna korelacija ($r = 0,963$, $p < 0,001$). Višestepena linearna regresiona analiza je ukazala na predvidljivost PsyCap na osnovu komponenti sindroma izgaranja ($p < 0,001$).

Rezultati ukazuju na odnos između sindroma izgaranja i psihološkog kapitala, odnosno sindrom izgaranja se može kontrolisati uvećanjem psihološkog kapitala. Ovi zaključci će biti od značaja za ljude u obrazovanju.

Ključne reči: psihološki kapital, sindrom izgaranja, klinički predmeti, Iran